

Prvé čítanie: Dt 6, 2-6

Žalm: Ž 18, 2-3a. 3b-4. 47+51ab

Druhé čítanie: Hebr 7, 23-28

Sv. Evanjelium: Mk 12, 28b-34

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník IV./2012

Číslo 50

BOJ A ODPOČINUTIE

Na začiatku novembra sa v našom kalendári stretávajú dva sviatky, ktoré v nás vyvolávajú pohnutie, zamyslenie, spomienky. Sviatok všetkých svätých a sviatok zosnulých. Ide o dva takpovediac „skupinové sviatky“, pri ktorých najfascinujúcejšou je otázka, akým spôsobom sa tieto dve skupiny prekrývajú. Často s bolesťou i smútkom vieme povedať, kto patrí do tábora zosnulých. Avšak to, koho slávime v prvom sviatku, je obostreté závojom tajomstva. Máme síce oficiálny zoznam katolíckej cirkvi, avšak zástup všetkých svätých je oveľa širší, zahŕňa celý rad utajených, skrytých svätých, pre ktorých smrť nebola bránou do ničoty, ale Božím pozvaním na ich život v láske. Kadiaľ vedie cesta od zosnulých k všetkým svätým? Životopisy a zlomky príbehov oficiálnych svätých nám ukazujú, že tento prechod od zosnulých k všetkým svätým je predovšetkým výsledkom boja so sebou samým. Boj s ľahkým prikývnutím, keď

treba povedať nie. Boj s rezignáciou a pohodlnosťou. Boj so zámenou hlavného za vedľajšie. Boj s nepomenovaním ťaživého a prázdneho.

Patrím k ľuďom, ktorí nechodia na cintoríny iba kvôli svojim mŕtvym. Pred pár rokmi som navštívila cintorín v Topoli, malej dedinke na východe Slovenska, ktorý stojí vedľa dreveného kostola. Bol to jeden z tých cintorínov, kde jednotlivé náhrobné kamene súvislo spája zelená tráva. Nevyrastali z nej žiadne kovové ohrady, mramorové či kamenné náhrobky oddeľujúce vlastný priestor ešte aj po smrti. Všade naokolo bola len tráva ako nekonečný závoj, zelená mäkkosť ako protizbraň sklúčenosti a smútku. Cintorín môžeme čítať ako knihu. Je plný príbehov o ťažkých bojoch. V týchto príbehoch čítame, že viera nie je len súbor poučiek v katechizme, ideológia, presvedčenie. Viera je cesta, prahunutie, hľadanie, chcenie, túžba – a na konci tohto boja je odpočinutie, spočinutie v láske.

(Martina Ivanová)

“Hľad' teraz žiť tak, aby si sa v hodinu smrti mohol skôr radovať ako strachovať.”
(Tomáš Kempenský)

Vaše podnety, naša odpoveď

Náboženské stretnutia a spoločenské akcie III.

Túto tému chceme uzatvoriť treťou časťou, ktorá sa týka spoločenských akcií.

Opäť najprv uverejňujeme v tabuľke výsledky ankety a potom našu reakciu. Nabudúce uverejníme záver z tejto problematiky spísaním vašich názorov, čo považujete za plus a mínus v našej farnosti a vaše odporúčania.

%	Počet	Z akcií spoločenského charakteru som sa rád zúčastnil:
14,8	15	farského silvestrovského plesu;
10,8	11	farskej odpustovej zábavy;
4,9	5	farskej lyžovačky;
9,9	10	letného tábora;
16,8	17	akcií pre rodiny;
11,8	12	prázdninových akcií pre deti;
33,6	34	farských výletov a pútnických zájazdov;
0,9	1	Iné:
0,9	1	viac návštev pútnických miest, či už na Slovensku, alebo v zahraničí - Fatima, Lurdy, Rím, aj menej známych;
0,9	1	príležitostné ľudové misie.

Naša reakcia:

Vo svojej reakcii asi začnem pekne zhora, pretože je tu viacero akcií, ktoré majú veľmi slušné percentuálne zastúpenie. Od Farského silvestrovského plesu sme už upustili z dôvodu nezájmu. Už aj v posledných ročníkoch sme pozorovali, že sa na ňom zúčastňovali oveľa viac ľudí z iných farností ako z našej. Nikdy tento ples nebol robený pre zisk (aj keď vždy nejaký bol), ale skôr ako ponuka prežiť záver roka ináč. Pri odpustovej zábave je skôr problém vo mne, že sám upúšťam od toho, aby som bol hlavný organizátor (z dôvodu nedostatočného stíhania popri iných prípravách na odpust). Ak je ktokoľvek z vás ochotný zobrať si na svoje plecia organizovanie či už Silvestrovského plesu alebo Odpustovej zábavy, z mojej strany nie je problém. V letných táboroch a prázdninových akciách vidíme veľký zmysel, preto by sme v tomto chceli pokračovať. Už nehovoriac o veľkom ovocí pútnických zájazdov ako aj farských výletov. Zaujalo ma druhé najvyššie percento akcií pre rodiny, kde si uvedomujem, že je tu skôr vyjadrená túžba ako realita, lebo akcie typické pre rodiny prakticky nemáme žiadne. No a farská lyžovačka je výzva, aj keď tu bude asi hlavný problém finančná náročnosť lyžovania. Uvidíme. V každom prípade veľmi pekne ďakujem za tieto vaše vyjadrenia, lebo vidím, že majú zmysel a prinášajú svoj ošoh. Je úplne jasné, že zvlášť chceme preferovať akcie, v ktorých sa ich spoločenský rámec dá spojiť s duchovným významom.

(Marek Kunder)

Putovanie púšťou súčasného sveta

AKTUÁLNY DUCHOVNÝ ŽIVOT

Často možno počuť isté výhrady voči otcom púšte. Sú ich praktiky, ich cvičenia, ich askéza, teda práca na sebe, primerané pre nás, krehkých a zranených dnešných ľudí? Súčasný mravný rozvrat zhoršil tak psychologickú, ako aj duchovnú krehkosť. Preto je nevyhnutné nájsť tých, ktorí by ukazovali, ako posilniť slabú a zraniteľnú ľudskú prirodzenosť a urobiť z nej skalu, na ktorej by sa dalo stavať. K tomu nám môžu pomôcť práve otcovia púšte.

Krehkosť sama má prispieť k zjednoteniu a hlbokkej stabilite. Že mladí aj menej mladí sú krehkí, to je všetkým zjavné. Musíme však rozlišovať medzi tými, ktorí sú napríklad hlboko zranení, a tými, ktorí majú „trhlinu“. Prví sa môžu opäť vzpriamiť, ak pôjdu cestou Pravdy, u druhých je to ťažšie – potrebujú pomoc odborníkov.

Často sa hovorí o zraneniach. Ale o čom sa vlastne hovorí? Zranenia sú späté so skúsenosťou o základnom nedostatku, ktorý je v srdci človeka. Je to skúsenosť, že naše srdce je následkom hriechu poznačené rozdelením. Krehkosť je väčšia v tom či onom bode, podľa toho, o koho ide. Niektorá prvá udalosť na ňu ukáže,

obvyčajne hneď v detstve. Iné, naopak, po nej nasledujú. Môžu sa zdánlivo od prvej veľmi líšiť. Spôsobujú však rovnakú ranu alebo naočkujú jed do rany prvej. Ale my nosíme v sebe iné rany, ktoré boli ešte skôr. Sme dedičmi ľudstva poznamenaného nerestami, zlovykmi, zlými návykmi, ktoré v nás zanechal prvotný hriech. Tieto neresti sa snažia presiaknuť celú našu bytosť a pošpiniť jej najkrehkejšie, poranené miesta.

V súčasnosti azda pod vplyvom humanitných vied dávame veľký pozor na zranenia. Ale viera je často slabá a morálka nie je žiadna, a preto zabúdame na prítomnosť nerestí. A predsa sú mnoho nebezpečnejšie - odľučujú nás od Boha, ak im nechávame priestor. Ak ich chceme uzdraviť, musíme nájsť príčinu. Otcovia púšte sú veľmi cenní. Majú veľmi prenikavé vedomie, aká hlboká je naša choroba.

Iný súčasný problém: mnoho ľudí zakúša veľkú nepríjemnosť, ak sa majú angažovať, urobiť rozhodnutie. Nežijú na úrovni svojho hlbokého „ja“, ale na povrchu, ktorý je tak nestály. Zjavne je nemožné na tom stavať a zariaďovať svoj život. Ale ako nájsť stálosť, ktorá by vytryskla z hĺbky bytosti?

Otcovia púšte odpovedajú: tým, že si vo vnútri vytvoríme duchovným zápasom a s Božou milosťou „tvrdé jadro“. Toto tvrdé jadro je naše hlboké srdce, chrám Ducha Svätého. Krehká pôda nás doháňa k uvedomeniu si, že naša existencia je skôr ako naše konanie. Angažovanosť presahuje ľudské sily, ak sa opierame len o ňu. A naše sily sú také pohyblivé ako nálada.

Urobiť tento krok, nevyhnutný pre nájdenie šťastia. Je treba mať svoj príbytok postavený na skale. /Mt 7, 24/. Budeme mať príležitosť skúmať prameň stálosti: príľnutie k dobru, pokrok v čnostiach, v dobrých návykoch. Niektorí mladí ľudia sú si istí sami sebou. Často sú aspoň zdanlivo vyrovnaní, pevní. Nemajú vážnejšie problémy. Ale je im ťažké zažiť alebo byť otvorení pre skutočnú duchovnú skúsenosť. Ako im preklenúť cestu v ich sebestačnosti, ktorá môže byť doprevádzaná veľkou úslužnosťou, aby boli privedení k objavu, že sú hriešnici, ktorým bolo odpustené? Cesta otcov púšte ich tomu môže naučiť.

DVE CESTY

Toto zistenie je nevyhnutné. Avšak nestačí. Je potrebné ísť ďalej, dávať si hlbšie otázky. Akou cestou boli naše rany nevedomky riadené? Najčastejšie je to cesta vzbury alebo obviňovania druhých, znovuotvorenej bolesti, prerušenia vzťahov. Tento stav prezrádza chorobu. Nerestí využili rany. Istým spôsobom si ich privlastnili. Táto cesta je hotová húština. Infikované rany ochromujú. Z toho vyplýva sústredenie sa na seba. Táto situácia slúži ako zámienka, aby sa nepostupovalo vpred. Kto by už nepočul narážky typu: „Nezmôžem s tým už nič, som príliš slabý, nemôžem.!?“ Takto reagovať je niečo ako: „Som sklamaný sám zo seba, chcel by som si sám stačiť, chcel by som, aby som sa mohol spoliehať na svoje sily. Nemôžem prijať pravdu o svojich nedostatkoch. Nechcem stratiť predstavu, ktorú chcem o sebe mať. Moje „ja“ je centrom. Táto cesta, nastúpená najčastejšie pred prebudením vedomia, je potom v mladosti

schválená.

Vtedy sú zmobilizované obranné prostriedky. Situácia sa zdá zablokovaná. Ako ju uzdraviť?

V našej dobe sú rozmanité riešenia. Pozornosť sa môže sústrediť na najrôznejšie zistené duševné poruchy, ale tieto javy prezrádzajú v skutočnosti omnoho hlbší problém. Niektorí sa potom utiekajú k psychiatrovi alebo psychológovi. Vo veľa prípadoch sa od nich očakáva úloha duchovného otca bez Boha. Iní zas v storočí, ktoré sa naháňa za účinnosťou, hľadajú záchranu v technikách modlitby, ktoré ponúkajú východné náboženstvá. Napríklad zen sa im javí ako prostriedok k vnútornému zisteniu, ktoré sa tak ťažko nachádza vo chvíli modlitby. Tam je tiež Boh neprítomný, alebo aspoň Boh milosrdenstva, ktorý prichádza k človeku v jeho biede, aby ho spasil. Stíšenie je chápané ako cieľ.

Napriek tomu je ešte druhá cesta: obrátenie. Objaví sa jedného dňa v pohľade viery ako záchranné brvno. Toto je metóda otcov púšte. Je to cesta uzdravenia srdca, a preto veľmi často i psychiky. Je to dôvera v Boha – lásku. Len on môže naplniť nedostatok v srdci človeka, naučiť ho skutočnej láske, odpusteniu a milosrdenstvu. Každé zranenie, každá krehkosť sú potom považované za šancu, za poklad života, pretože je to príležitosť k stretnutiu sa s Bohom. Z prameňa zúfalstva sa stáva dôvod k vzdávaniu vďaky. Nejde o to zabudnúť na minulosť, to by bolo nemožné, ale uzdraviť pamäť.

(Dominika Čechová)

Zdroj: ANCILLA, M.: Ve škole otcu poušťa

A budeš uzdravená

Celé roky ma sužovali žalúdočné vredy. Raz v nedeľu som bola na svätej omši za uzdravenie v blízkom kláštore a keď kňaz pozdvihol pri premenení Najsvätejšiu sviatosť, naplnil ma silný pocit, že Pán zahojí moje vredy.

Odpovedala som na kňazove slová vrúcnyimi slovami: „Pane, nie som hodna, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a duša mi ozdravie.“ Odišla som prijať nášho Pána v Eucharistii. Keď som sa vrátila do lavice, mala som hlboký pocit pokoja. Žiadne ohňostroje, len hlboký pokoj. Dni ubiehali a začala som cítiť čoraz menej bolesti.

O niekoľko týždňov neskôr som musela navštíviť lekára pre ďalšiu liečbu. Vyšetril ma a poslal na testy. Urobil tiež rutinný test, aby zistil stav môjho vredu a jazvového tkaniva, ktoré sa vytvorilo rokmi, keď sa vredy uzdravili a opäť otvorili.

Keď som sa k nemu vrátila po výsledky, pozrel sa na môj spis, potom na mňa a začudoval sa: „Nemali ste vredy?“ Povedala som: „Áno.“ Pokrútil hlavou: „To je zaujímavé, výsledky testov hovoria, že nemáte žiadne stopy po vredoch, a nie je tam ani jazvové tkanivo.“ Náš milosrdný a láskyplný Pán v posvätnéj Eucharistii ma uzdravil!

Sestra James Márie Fitzová-Gordonová, Kingston, Jamajka

Ježiš prebýva vo mne

Mamička bola na jednotke intenzívnej starostlivosti v nemocnici a ja som cestovala domov, aby som bola pri nej. Nemocnica a choroby vyvolávali vo mne vždy zlý pocit a mala som fyzický odpor voči nim. Keď mamička bola prvý deň v nemocnici, nevedela som si ani predstaviť, ako ju dokážem navštevovať dva razy denne. Sily jej ubúdalo a srdce vypovedávalo. Každá chvíľa pri nej bola smutná. Rozhodla som sa teda, že ráno, ešte pred návštevými hodinami, pôjdem na svätú omšu.

Prvý deň, po prijatí svätého prijímania, som len plakala. Môj manžel bol ďaleko v Pensylvánii s našou dcérou a ja som bola sama. Povedala som Ježišovi všetko. Po svätej omši som sa však cítila osviežená. Odišla som do nemocnice a navštívila som mamičku. Už som sa tak nebála nemocnice ani jej choroby, ani toho, čo nás čaká.

Každý deň som chodievala na svätú omšu a každý deň som sa vedela lepšie vyrovnat' so zdravotnými a s rodinnými problémami, ktoré prichádzali. Dokonca som dokázala skontrolovať mamkine preležaniny. To som nikdy predtým nerobila. Viem, že Ježiš, ktorý prebýva vo mne každý deň po svätom prijímaní, mi umožnil, aby som zvládla s láskou všetko potrebné.

Patricia E. Wolfová SFO, Hummelstown, Pensylvánia

Židia pomenujú les po zosnulom kardinálovi Martinim

Izrael 31. októbra (RV) - Les na brehu jazera Tiberias (známe aj ako Galilejské jazero) v severnom Izraeli bude niesť meno po kardinálovi Carlovi Mariovi Martinim, talianskom jezuitovi. S myšlienkou pomenovať les po kardinálovi, ktorý počas života vyvíjal veľké úsilie pri budovaní dialógu so židovským svetom, prišiel rabin Giuseppe Laras. Ten bol vrchným rabinom v Miláne v čase, keď tam ako arcibiskup pôsobil kardinál Martini. Návrh podporili tri talianske organizácie: Keren Kayemeth LeIsrael Italia, združenie zodpovedné za zalesňovanie a environmentálny rozvoj Izraela, Kultúrne centrum a Galéria San Fedele, jezuitská nadácia v Miláne a Maimonides Foundation, organizácia založená za účelom zvýšenia povedomia o judaizme. „V Izraeli sú lesy skutočne pomenované po katolíckych pápežoch, ako napríklad po Jánovi XXIII., pápežovi Jánovi Pavlovi II. a po Benediktovi XVI.,“ uviedol Vittorio Robiati Bendaud, asistent rabína Larasa. „Žiaden však nenesie meno kardinála. Les pomenovaný po Carlovi Mariovi Martinim je zároveň prvým, na ktorom pracovali iba Židia. Všetky ostatné vznikli na základe spolupráce medzi Židmi a Katolíkmi,“ dodáva. Rabin Laras si týmto spôsobom chcel pripomenúť kardinála, ktorý zomrel 31. augusta 2012, ako aj jeho snahu o židovsko-kresťanský dialóg.

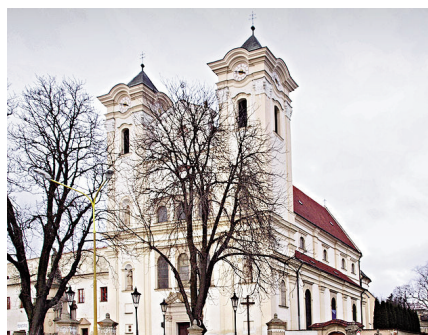

V prešovskom kostole opäť vystavia unikátnu zbierku relikvií svätých

Prešov 25. októbra (TK KBS) - Unikátnu zbierku relikvií takmer dvesto svätých a blahoslavených vystavia k verejnej účte od 29. októbra do 11. novembra pri bočnom oltári Srdca Ježišovho v Kostole sv. Jozefa v Prešove. Pochádza zo zbierky, ktorá sa nachádza vo Františkánskom kláštore v Prešove. Toto vystavenie organizujú len jedenkrát v roku. Vystavenie relikvií bude súčasťou prípravy na slávnosť Všetkých svätých, ktoré si pripomenieme na začiatku novembra. Pred vystavením relikvií sa budú veriaci každý deň o 7:50 h modliť litánie.

Okrem riadnych svätých omší (06:30, 08:00 a 16:30 h) budú o 11:30 h sväté omše pri vystavených relikviách 29. a 31. októbra, 5., 7. a 9. novembra. Od 29. októbra pred vystavením relikvií sa budú veriaci modliť každý deň o 07:50 h Litánie k všetkým svätým.

TK KBS informoval Štefan Bankovič, OFM.

Farské oznamy

V ČASE OD 05.11.2012 DO 11.11.2012

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli naposledy upratať kostol. Na budúci týždeň prosíme **Ivanovu - Kukučínova ul., rod. Gedorovu - Opálova ul., rod. Čechovu - Ružová ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **11.11.** – **17.11.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Feníková.**

Brigády pri novom kostole - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom za pomoc v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Končíme oficiálne brigády po uliciach a o ďalších prácach vás budeme priebežne informovať.

Detský zbor - nácvik detského speváckeho zboru bude v sobotu o **13³⁰** na fare.

Šeky pre Rádio Lumen - všetci, ktorí chcete podporiť Rádio Lumen aj mimo oficiálnej zbierky, je táto možnosť vďaka šekom, ktoré sú na stolíku a ktoré si môžete vyzdvihnúť. Už vopred Pán Boh zaplať za vašu podporu a to aj v mene pracovníkov Rádia Lumen.

FER - všetkých členov Farskej ekonomickej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude v pondelok večer po adorácii o **19³⁵** na fare.

FPR - všetkých členov Farskej pastoračnej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude v stredu večer po detskej sv. omši, ale až o **20⁰⁰** na fare kvôli ešte návšteve cintorína s deťmi.

Rozpis lektorov:

nasledujúca nedeľa

8:00 – rod. P. Bindasa;

10:00 – rod. Musáková;

18:30 – rod. Baníková - rod. Hrubovska.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 05.11.2012 DO 11.11.2012

PONDELOK	05.11.2012	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18 ⁴⁵ - 19 ³⁰
UTOROK	06.11.2012	Sv. omša: 7 ⁰⁰ (T+K)
STREDA	07.11.2012	Sv. omša: 7 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK	08.11.2012	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T)
PIATOK	09.11.2012	Sv. omša: 7 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	10.11.2012	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K) <i>Sv. Leva Veľkého, pápeža a učiteľa Cirkvi (spomienka)</i>
NEDEĽA	11.11.2012	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (K)
32. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ		

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNÁME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete poslať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.